

Μητροπολιτική Όμάδα Έργασίας
Κατηχητικοῦ Έργου
Παιδείας και
Πολιτισμοῦ

■ Τρόπος Παρέμβασης, Πλησίον, Αγάπη

Τρίτη Σύναξη Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

«Ο σύγχρονος Γάμος. “Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος...”»

Μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ἡ Μητροπολιτικὴ Όμάδα Έργασίας ὀργάνωσε καὶ πραγματοποιοῖσεν τὴν Γ' Σύναξη Γονέων τῆς Μητροπόλεώς μας, τὴν Κυ-

ριακὴ, 8/21ῆ Ἰανουρίου 2024 στὴν Αἴθουσα τοῦ Ἱστορικοῦ Δημαρχείου τῆς Φυλῆς, μὲ Όμιλητὴ τὸν ἐμπνευστὴ καὶ ἰδρυτὴ αὐτῆς, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κύριο Κυπριανό.

Μετὰ τοὺς καθιερωμένους χαιρετισμούς, τὸν λόγο ἔλαβε ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας, προκειμένον νὰ ἀναπτύξει τὸ τόσο ἐπίκαιρο καὶ σημαντικὸ θέμα: «**Ο σύγχρονος Γάμος, “Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος...”**».

Στὴν ἔναρξη τοῦ πεφωτισμένου λόγου του, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας ἔθιξε τὸ μεγάλο καὶ σοβαρὸ πρόβλημα τῆς ὑπευθυνότητας, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ διέπει τὴν σχέση μεταξύ τῶν Γονέων μέσα στὸν Γάμο, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ μὲ τὰ παιδιά τους.

Τόνισε, ὅτι ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας μας, μέσα ἀπὸ τὰ ἱερά Της Μυστήρια, εἶναι θεραπευτικὸς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἐφ' ὅσον ὁ Χριστὸς μας εἶναι ὁ Ἰατρὸς ψυχῶν καὶ σωμάτων, χωρὶς, βέβαια, νὰ ἀπορρίπτουμε καὶ τὸν ρόλο τῆς ἐπιστήμης.

Μέσα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, ἡ Ὅποια λειτουργεῖ ὡς θεραπευτήριον, ἡ ὑπαρξὴ καθαρίζεται, φωτίζεται καὶ τελειοῦται.

Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἡ ἰδιοτελής ἀγάπη μετατρέπεται σὲ ἀνιδιοτελή καὶ ἡ φιλαυτία σὲ φιλοθεΐα καὶ φιλανθρωπία.

Βλέπουμε ὅμως τελευταῖα, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ θεραπευτικὴ Παράδοση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας παραθεωρεῖται καὶ ὁ Δυτικὸς τρόπος ζωῆς ἐπηρεάζει ὅλο καὶ περισσότερο κι ἐμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους καὶ μᾶς «ὀδηγεῖ» σὲ ἓναν νέο τρόπο ὑπάρξεως, μὲ ἀποτέλεσμα ὄχι μόνον νὰ μὴν ἀναγεννώμεθα πνευματικὰ μέσῳ τοῦ Γάμου, ἀλλὰ νὰ ἀποκτοῦμε ἐντὸς αὐτοῦ ὅλο καὶ περισσότερα ψυχολογικὰ προβλήματα.

Γιὰ παράδειγμα, τὸ πρόβλημα τῆς ζήλειας μεταξὺ τοῦ ζεύγους, ἀντὶ νὰ πολεμηθεῖ ὡς πάθος, μέσῳ τοῦ Πνευματικοῦ, μὲ Προσευχὴ καὶ Μυστηριακὴ Ζωή, μέχρι ἐξαλείψεώς του καὶ ἐνότητας τῶν δύο, ὁ κοσμικὸς τρόπος, τὸν ὁποῖο συμβουλεύει ἓνας ψυχολόγος ὀδηγεῖ ἐνίοτε στὴν διάσπαση τοῦ ζεύγους.

Καὶ συνεχίζοντας, μᾶς τόνισε ὅτι κι ἂν μᾶς ὀμιλεῖ γιὰ τὸν Γάμο ἓνας Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ Μοναχός, νὰ μὴν τὸ θεωρήσουμε ἄκαιρο, διότι καὶ ἡ **Κοινοβιακὴ Ζωὴ σὲ ἓνα Μοναστήρι** ἀντιμετωπίζει παράλληλα προβλήματα **συμβίωσης** μὲ αὐτὰ τῆς **Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Οἰκογένειας**, τὰ ὁποῖα πολλὲς φορὲς ὀδηγοῦν σὲ ἀδιέξοδα.

Καὶ πότε μία **συμβίωση** μπορεῖ νὰ φτάσει σὲ ἀδιέξοδο; **Ὅταν** τὰ μέλη ξεχάσουν τὶς ὑποσχέσεις καὶ τοὺς ὅρκους, τοὺς ὁποῖους ἔδωσαν μυστικά, εἴτε κατὰ τὸ **Μυστήριον τοῦ Γάμου** εἴτε κατὰ τὴν ὥρα τῆς **Μοναχικῆς Κουρᾶς**, ὅτι δηλαδὴ «θὰ ὑπομείνουν» ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ δοκιμασίες γιὰ τὴν Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας. **Αὐτὸ** ἐπαναλαμβάνεται μὲ ἔμφαση στὴν Μοναχικὴ Κουρὰ μὲ τὴν φράση: **«Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντός μου, Ἄγιε Γέροντα».**

Καὶ ἐπειδὴ καὶ στὶς δύο περιπτώσεις ὁ ὅρκος δίδεται παρουσία τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ ἐν Ὄνόματι Αὐτοῦ, γι' αὐτὸ εἶναι μεγάλο ἁμάρτημα τὸ διαζύγιο καὶ ὁ χωρισμός, διότι αἴρεται ὁ ὅρκος.

Γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ὑπάρχουν δύο δρόμοι γιὰ τὴν Σωτηρία μας: διὰ μέσου τοῦ ἔγγαμου βίου, τὸν ὁποῖο εὐλογεῖ ἡ Ἐκκλησία μας, καὶ διὰ μέσου τοῦ Μοναχισμοῦ, ὅπου αὐτὸς εἶναι ὁ Πνευματικὸς Γάμος.

Αὐτὸν τὸν δρόμο θὰ βαδίσουμε γιὰ νὰ φθάσουμε στὸν Θεό, τὴν ὁδὸ τῆς Ἀγιότητος!

Γι' αὐτό, πρὶν προχωρήσει κάποιος στὸ Γάμο πρέπει νὰ σκεφτεῖ, ὅτι θὰ ὑπάρχουν δυσκολίες καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνεται μὲ

ἐπιπολαιότητα, βασιζόμενος σὲ ἕναν κοσμικὸ συναισθηματισμό. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ὅπου σήμερα τὰ διαζύγια τείνουν νὰ εἶναι περισσότερα ἀπὸ τοὺς Γάμους. Διότι μία δυσκολία θεωρεῖται ἀποτυχία, ἐπειδὴ ὁ γάμος χτίστηκε σὲ λάθος θεμέλια.

Ὅταν ὑπερτερεῖ ὁ ἐγωϊσμός, ὅταν εἴμαστε ἀνυπόμονοι, κατακρίνουμε τὸν σύντροφό μας, δὲν ἀνεχόμεστε ὑποδείξεις, τότε δὲν χάνουμε ἀπλὰ μία καλὴ σχέση, ἀλλὰ χάνεται ἡ **Χάρις τοῦ Μυστηρίου**, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Γάμου καὶ ἕνας Γάμος χωρὶς ψυχὴ εἶναι νεκρός, ὁ ὁποῖος θὰ καταλήξει ἢ σὲ διαζύγιο ἢ θὰ εἶναι συμβατικός.

Ὅταν τὸ ΕΜΕΙΣ μὲ τὴ σύζευξη τοῦ Γάμου γίνεαι δύο μεγάλα ΕΓΩ, τότε ὁ Γάμος ὀδεύει σὲ λάθος δρόμο. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Μοναχὸ μὲ τὸν Γέροντά του.

Ὀλοκληρώνοντας τὴν πεφωτισμένη ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας, προέτρεψε ὅλους μὲ πολὺ Ἀγάπη, πρὶν φθάσουμε στὸν Δικηγόρο καὶ στὸν Ψυχολόγο, νὰ δώσουμε μία ἀκόμη εὐκαιρία.

Νὰ σταθοῦμε μὲ θάρρος καὶ ὑπομονὴ μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τῆς Παναγίας μας, νὰ τοὺς καταθέσουμε τὶς δυσκολίες πὺ ἀντιμετωπίζουμε καὶ νὰ ἀναρωτηθοῦμε ἂν ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ ὑπομείνουμε γιὰ τὴν Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας.

Κι ἄς ἀπαντήσουμε σὰν τὸν Μοναχό: **«Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντός μοι, Πάτερ»**, διότι ὅπως συνεργεῖ ὁ Θεὸς στὶς δυσκολίες τῆς Μοναχικῆς ζωῆς, ἔτσι συνεργεῖ καὶ στὸν ἔγγαμο βίο!

Αὐτὸ ἦταν τελικὰ καὶ τὸ μήνυμα τῆς Συνάξεώς μας!

* * *

Στὴ συνέχεια δόθηκε ὁ λόγος στὸν Σεβαστό μας Γέροντα Θεοδόσιο, καθὼς καὶ στοὺς Σεβαστοὺς Πατέρες, π. Ἀθανάσιο, π. Διονύσιο, π. Γεώργιο Γιάν καὶ Ἱεροδιάκονο Γαβριήλ, οἱ ὁποῖοι μὲ τὶς πολὺ εὐστοχες καὶ γόνιμες τοποθετήσεις τους, φώτισαν καὶ ἀπὸ πρακτικῆς πλευρᾶς ὀρισμένες πτυχὲς τοῦ

πεφωτισμένου λόγου τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατέρα μας.

Κατόπιν ἀκολούθησαν ἔγγραφες ἐρωτήσεις ἀπὸ ἀρκετοὺς παρευρισκομένους, οἱ ὁποῖες ἀπαντήθηκαν ὅλες ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Ποιμένα μας.

Στὸ τέλος τῆς ιδιαίτερα συγκλονιστικῆς, ἀναγκαίας καὶ πολὺ... διαδραστικῆς, ὅπως ἐξελίχθηκε, Ὁμιλίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, στὶς καρδιές ὅλων μας κυριαρχοῦσε καὶ ἔπαλλε ἓνα ἱερὸ μῆνυμα, ὅτι μὲ **Προσευχή, Αὐτομεμψία καὶ Μετάνοια**, ὅλοι ἔχουμε τὴν δυνατότητα, βαδίζοντας τὴν ὁδὸ τοῦ Ἰεσσαίου ἢ τῆς **Μοναχικῆς Ζωῆς**, νὰ ὀδηγηθοῦμε στὴν Ἀγιότητα, μεταμορφώνοντας, μέσῳ τῆς ὑπομονῆς γιὰ τὴν Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας, κάθε δοκιμασία καὶ κάθε δυσκολία, σὲ εὐλογημένη εὐκαιρία πνευματικῆς ἀνόδου μας, μὲ τὴν ἐπανάληψη τῆς τόσο δυνατῆς καὶ ἐλπιδοφόρας ἀπάντησης

«Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος μοι, Πάτερ». ΑΜΗΝ!!!

Ἐκ μέρους τῆς Μ.Ο.Ε.
Εὐφροσύνη Ἀρχοντούλη

-
- Διενεμήθη σχετικὸ φυλλάδιο (βλ. ἐδῶ).

